

Μοῦ ἀπέσυρε τὸ κάλυμμα
Τῶν γητρῶν ὀφθαλμῶν.

10.

Ἔρωσ . . . ἔρωσ ὁμοφώνως
Τὸ πτηνὸν κ' ἡ λύρα λέγει
Καὶ οἱ βράχοι τοῦ δρυμῶτος,
Καὶ ἡ θάλασσα, κ' ἡ στέγη
Τοῦ οὐρανοῦ καλοῦν τὸν ἔρωτα
Ἐν κρυφίῳ στεναγμῷ.

Τίς ἀρχάγγελος τὰ σελεῖ ;
Φεῦ, ἡ ὄψις μου δακρύνει,
Ὅλος τρέμω, πάθους ἔμπλεως
Πρὸς τὸν οὐρανὸν ὄρμῳ.

11.

Γονατίζω, τὴν παρθένον
Πλησιάσας τὴν ἄγλιαν,
Καὶ μεθ' ὄρκων, κ' ἐπιμέτρῳ
Τῆς ὑπόσχουμαι λατρείαν.
Μ' εἶδε, τὴν δεινὴν ροήσασα
Ταραγὴν τοῦ λογισμοῦ.

Καὶ τὸ ῥόδον, ὃ ἐφόρει
Μοι προσέφερεν ἡ κόρη,
Ἄγισε τὴν λύραν, κ' ἔκλαυσε,
Σιωπῶσα, μετ' ἔμοῦ.

12.

Μέσῳ δύο ἡνωμένων
Παλαμῶν, ἐν ἰκεσίῳ,
Ἄμφοτέρων εὐχομένων
Ἡ ψυχὴ κατέστη μία,
Παρελθὼν καὶ μέλλον ἤρωσεν
Εἰς ἓν φιλῆμα θερμόν.

Ὡ καλότρυχα τὰ χεῖλη
Λέγοντα αὖτ' ἐρώμαι, φίλη !
Ὅτ' ἐν δάκρυον ἐκθλίβεται
Μὲ τὸ πῦρ τῶν στεναγμῶν !

13.

Ὡ παρθένε ! εἶπον τρέμων,
Ἄγγελοι τοῦ Παραδείσου
Μὲ φρουροῦν' ὧ εἴμ' εὐδαίμων
Ἐν τῇ λάμψει τῆς μορφῆς σου,
Βασιλεύων ἐν τῷ κάλλει σου
Ἄλλο σκῆπτρον δὲν ζητῶ.

Ἡ μορφή σου μὲ καλλύνει,
Ἡ χαρὰ σου μὲ φαιδρύνει,
Μ' ἔνα σου παλμόν, μ' ἐν φιλῆμα
Οὐρανόφοιτος πετῶ.

14.

Δὲν κατάγομ' ἐκ πλουσίων,
Οὔτε τίτλοι μὲ στολίζουν,
Οὔτε πρῶραι πολλῶν πλοίων
Δι' ἐμὲ τὸν πότον σγίζουν,
Δὲν χανρόνω τὴν διάνοιαν
Εἰς συμπόσι ἀνθηρά.

Δόξαν ἠλίπισα ζητήσας,
Ἄλλ' ὁ κόσμος, διαλύσας
Τὰς ἐλπίδας, μ' ἐγκατέλιπεν
Ἐν ἀπάτῃ θλιβερά.

15.

Σὺ πετᾶς μ' Ἀγγέλου πτησιν,
Σὺ Θεὸς, κ' ἐγὼ φυλάττω
Τῆς σαρκὸς τὸν χοῦν, τὴν φύσιν
Τῆς ἰλύως ἐδῶ κάτω,
Ὅπου μ' ἐρρίψεν ἐρπόμενον
Τοῦ ὑψίστου ἡ Βουλὴ.

Ἄλλ' ὁ ἔρωσ με ἀγρίζει,
Ἐρωσ ὃς τις μὲ φλογίλλει,
Καὶ πρὸς τ' ἄνω ὑπεράνθρωπον
Κ' ἴσον Σοῦ μὲ προσκαλεῖ.

16.

Φέρε με πρὸς τὰς ἀγίας
Ἀναμνήσεις τῆς Παλλάδος,
Πρὸς τὴν γῆν τῆς εὐφύτας,
Πρὸς τὸ κῆμα τῆς Ἑλλάδος,
Ν' ἀσπασθῶ τὸν χοῦν τὸν φέροντα
Τῶν ἠρώων τὴν σποδόν.

Μίρρε τὸν Νεῖλον, ὃ θεὰ μου,
Ὡθησον τὰ βήματά μου,
Εἰς τὰ Πυραμίδας φέρεμε
Δαγροφόρον ἀοιδόν.

17.

Ῥῦσον μ' ἐκ τῆς ἀσπλαγχνίας.
Τοῦ κτηνώδους Βεδουτροῦ,
Εἰς ἐρήμους τὰς ἀγρίας
Σῶσον μ' ἐκ παρτὸς κινδύνου,
Ἄς ἠχῆσ' εἰς Ἡλιούπολιν
Τῆς κιθάρας ἡ ὀδή.

Ῥύθμησον Σὺ τ' ἄσματά μου,
Κλαῖε εἰς τὰ δάκρυά μου,
Κ' ἡ Ἀτατολὴ κατάθαμβος
Τὴν Θεὰν μου θέλ' ἰδῆ.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ
προβλήματος.

Ἐνωσον διὰ γραμμῆς τὴν οὐρὰν τοῦ ἀριστεροῦ μὲ
τὸν λαίμην τοῦ δεξιοῦ κυνός,
Ἐνωσον δι' ἄλλης γραμμῆς τὸν ἐπίσθιον πόδα τοῦ
ἀριστεροῦ μὲ τὸν ἐμπροσθινὸν τοῦ δεξιοῦ κυνός,
Ἐκτέλεσον τὴν αὐτὴν διπλῆν ἐργασίαν καὶ εἰς τὸ
ἀντίθετον μέρος καὶ λύσεις ἀμέσως τὸ πρόβλημα.

